

Dokarmianie ptaków

Dokarmianie ptaków zimą ma sens wtedy, kiedy robimy to z głową (zgodnie z zasadą, że lepiej nie robić nic niż robić coś, co szkodzi). Podstawowe zasady głoszone przez ornitologów i wielbicieli ptaków są proste:

- Nie karmić ptaków wodnych (kaczki, łabędzie) zepsutym pieczywem (chleb stary, skwaśniały powoduje choroby prowadzące nawet do śmierci!), ani pieczywem solonym (sól jest bardzo szkodliwa dla ptaków).

Można natomiast dawać pieczywo suche, które powinno być świeże i rozdrobnione.

- Drobne ptaki wróblowate (sikory, wróble) najlepiej karmić mieszanką nasion np. słonecznika, prosa, pszenicy, owsa. Sikory i dzięcioły nie pogardzą kawałkami niesolonej słoniny. Trzeba jednak pamiętać, by słonina nie wisiła dłużej niż dwa tygodnie, gdyż po tym czasie staje się zjełczała i szkodliwa dla ptaków.

- Jeśli wieszamy karmnik, zwłaszcza dla drobnych ptaków, na ten cel należy wybrać miejsce niezbyt bliskie gęstych krzewów, w których uwielbiają się kryć polujące na ptaki koty. Karmnik należy systematycznie uzupełniać w prowiant i dbać o jego czystość, usuwając resztki pokarmu i odchody ptaków. Lepiej jest też dokarmiać ptaki w kilku mniejszych karmnikach niż jednym dużym. I jeszcze jedno - gdy już zaczęliśmy akcję zimowego dokarmiania, należy takie dokarmianie przeprowadzać systematycznie, przez cały okres zimowy, bo ptaki szybko przyzwyczajają się do naszych odwiedzin.

Mariusz Klawikowski

ZESPÓŁ SZKÓŁ Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI W KIELNIE

Księżniczki...

klauny, żołnierze, piraci, wróżki, gdzieś tam jakiś szeryf lub Zorro - głównie za nich przebrane były dzieci uczestniczące w balu przebierańców, który pod koniec lutego br. odbył się w naszej szkole.

O godzinie 12.00 wszystkie maluchy z klas 0 - III wchodziły na salę gimnastyczną w swych pięknych kostiumach. Należy wspomnieć, iż ich wychowawcy również poprzebierani byli za rozmaite postacie z bajek i nie tylko :)

Rozpoczęła się zabawa. Dzieci tańczyły w rytm muzyki wraz z dwójkiem elfów, którzy rozkręcili atmosferę na sali. Były konkursy,

zabawy. Podczas nich można było zdobyć nagrody w postaci lizaków. Nagle na scenie pojawił się prześliczny czarodziej, który prezentował sztuczki magiczne, przy których wszystkim szczęki nieźle opadły, bowiem takich rzeczy, jakie wtedy zobaczyliśmy nie widuje się na co dzień :) Na zakończenie wybrano króla i królową balu zwycięzcy otrzymali korony i certyfikaty z tytułami Króla i Królowej :)

Z sali wszyscy wyszli zmęczeni tańcem, ale mimo to usatysfakcjonowani i zadowoleni z zabawy. Miejmy nadzieję, że przyszłoroczny bal przebierańców będzie równie udany jak ten. I kto wie? Może nawet bardziej? :)

Kinga Oczk

Masz problemy w nauce? Nie radzisz sobie z trudnościami? Coś Cię niepokoi? Jesteś samotny i czujesz, że nikt Cię nie rozumie? Zawsze możesz liczyć na pomocną dłoń.

Zwróć się o pomoc do pedagoga lub psychologa szkolnego.

PEDAGOG szkolny

pani Bernadeta Apostel s. 104

GODZINY PRACY:

Poniedziałek 11.15-13.15 i 14.00-16.00

Wtorek 9.15-13.15

Środa 8.30-15.00

Czwartek 8.30-14.00

Piątek 8.00-13.00

PSYCHOLOG szkolny
pani Agata Hejmowska
s.112

GODZINY PRACY:

Poniedziałek 8.00-13.00

Wtorek 10.00-13.00

Środa 8.00-10.00 i 11.00-13.00

Czwartek 8.00-12.00

Piątek 8.00-12.00

AKTUALNOŚCI

W XXVIII Gminnym Konkursie Recytatorskim Prozy i Poezji Polskiej **Kinga Oczk** z kl. III gim. zajęła II miejsce i zakwalifikowała się do etapu powiatowego.

x x x

W dniu 11 marca br w Szemudzie odbyły się eliminacje gminne w Ogólnopolskim Turnieju Wiedzy Pożarniczej pod hasłem "Młodzież Zapobiega Pożarom", w których uczeń Gimnazjum kl.III gim. **Dawid Mionskowski** zajął III miejsce.

GRATULUJEMY!

Hasło miesiąca:

**" Wszystko należy poświęcić człowiekowi.
Tylko nie innych ludzi. "**

St. J. Lec

POMOC w NAUCE

W naszej szkole, zarówno w podstawówce jak i w gimnazjum, funkcjonuje tzw. **pomoc koleżeńska**. Ten system jest tak stary jak sama szkoła. Na pewno każdy z nas, nawet najzdolniejszy,

znalazł się w sytuacji, kiedy musiał skorzystać z czyjejś pomocy w nauce.

Uważam, że pomoc koleżeńska jest w szkole zwyczajem bardzo pożytecznym i pięknym.

Wiele osób wyraziło chęć pomocy młodszemu kolegom i koleżankom

w nauce. W większości są to osoby z samorządu szkolnego. Niestety akcja ta spotkała się praktycznie z zerową odpowiedzią. Zarówno wśród uczniów, którzy albo wstydzą się poprosić o darmowe korepetycje (bo w takich kategoriach należy to rozpatrywać) albo po prostu niewiele obchodzą ich liczne zagrożenia, pospolicie mówiąc mają to wszystko gdzieś, jak i wśród rodziców, którzy wielokrotnie informowani na zebraniach (oczywiście, jeśli się na nich pojawiają - co też jest problemem) o takim projekcie, nie robią nic by zachęcić do niego

swoje dzieci. A potem nic tylko pretensje. Do kogo? Nie wiadomo. A to do nauczycieli, że niby źle uczą, a to do uczniów, że się nie przykładają. Naprawdę nie rozumiem jak można nie chcieć dać sobie pomóc. Często jest tak, że rówieśnik potrafi lepiej wytłumaczyć dane zagadnienie niż nauczyciel, posługuje się bardziej zrozumiałym językiem. Pomoc koleżeńska bardzo dobrze sprawdza się w innych szkołach, gdzie nie jest uważana za obciach. Dlaczego u nas musi być inaczej? Z pomocy koleżeńskiej płynie wiele korzyści. Po pierwsze, daje ona uczniom

słabszym szansę poprawienia ocen. Natura, niestety, nie wszystkich obdarzyła jednakowymi zdolnościami. Jeden chwytą w lot, innemu natomiast nie wystarczy wykład nauczyciela, bo nie jest w stanie nadążyć za tokiem jego rozumowania, nawet jeśli bardzo uważa na lekcji. W konsekwencji powstają zaległości, sypią się jedynki, aż uczeń załamuje się i przestaje wierzyć w swoje siły. Po drugie, nie tylko uczeń słaby ma niepowodzenia w nauce. Zdarzają się one także uczniom zdolnym. **cd. na str.4**

ZŁOTA PIĄTKA LAUREATÓW

" Wiedzę możemy zdobywać od innych, ale mądrości musimy nauczyć się sami" - (Adam Mickiewicz)

Oto - Ci, od których warto się uczyć. I TY możesz dołączyć do tego zacnego Grona. Jest radością nauczyciela, dumą rodziców i nadzieją społeczeństwa uczeń uzyskujący bardzo dobre wyniki w nauce, aktywny i uczynny społecznie.

Julia Cicha ma znakomite wyniki w dziewięcioletniej edukacji szkolnej. Wchodzi w dorosłe życie z dużym dorobkiem. Julia jest uczennicą trzeciej klasy Gimnazjum w Kielnie. Już od początku nauki w Szkole Podstawowej wykazywała się ogromną wiedzą i znajomością wielu dziedzin nauki. Otrzymała Stypendium Naukowe Marszałka Województwa Pomorskiego przyznawane uczniom wybitnie uzdolnionym. Poza znakomitymi wynikami w nauce, średnia ocen w gimnazjum powyżej 5,5 ; Julia jest m.in. laureatka Wojewódzkiego Konkursu Języka polskiego i historii, finalistką Wojewódzkiego Konkursu Interdyscyplinarnego Matematyka z Przyrodą. Obecnie zakwalifikowała się do etapu Wojewódzkiego Konkursu Języka Polskiego dla uczniów gimnazjum. Zamierza pójść do V LO w Gdańsku lub do II LO w Gdyni. Wybierze klasę z całą pewnością o profilu humanistycznym, ponieważ język angielski jest jej ulubionym przedmiotem, a przy tym nie przepada za fizyką czy biologią. Interesuje się po trochu wszystkim, ale jeśli miałaby

wymienić 3 rzeczy, na punkcie których mam absolutnego bzika to byłoby to - sport, a w szczególności piłka nożna (FC Barcelona) tenis i wszystkie inne sporty zespołowe i zimowe. Następnie książki, w

większości są to powieści fantastyczne, horrory lub kryminały. Za najlepszych autorów uważa C.R. Zafon'a, S. King'a, T. Canavan, C. Paolini'ego, H.

Coben'a, S. Collins, A. Sapkowski. - muzyka, czyli zespoły rockowe takie jak: Green Day, My Chemical Romance, Muse, Linkin Park, Neon Trees, James Blunt, Oasis, Goo Goo Dolls. Należy dodać, że Julia, pomimo licznych wyróżnień pozostaje osobą bardzo skromną. Cenny czas w swoim harmonogramie potrafi sprawiedliwie podzielić na naukę, zainteresowania oraz spotkania z przyjaciółmi, co wcale nie jest takie proste.

Jest redaktorem naczelnym gazety szkolnej Gryziopiór. Swoją postawą zyskuje uznanie nie tylko wśród nauczycieli, ale i rówieśników. Uważa, że warto się uczyć. Warto zdobywać wiedzę, ponieważ wiąże się z tym liczne korzyści. Twierdzi przy tym, że trzeba jednak pamiętać, by robić to z głową - szkoła i oceny nie mogą być całym naszym życiem. Pojedynczy sprawdzian nie decyduje o całej naszej przyszłości. A i

tak warto się starać. Wbrew pozorom gimnazjum to najważniejszy moment by niewielkim kosztem móc załatwić sobie przyszłą pracę. W liceum nie nadrobimy już braków. Ja sama nie mam pojęcia kim chcę być w przyszłości, ale z pewnością pozostanę sobą i nie dam sobą komuś kierować. W końcu własne błędy są lepsze od cudzych. Życzę Ci wielu przyjaciół, wyrozumiałych i mądrych nauczycieli i żeby Twoje życie było barwne i ciekawe.

Mariusz Klawikowski ma 13 lat i chodzi do Szkoły Podstawowej w Kielnie. Średnia ocen powyżej 5.00. Niedawno po odbytych konkursach rejonowych Mariusz został zakwalifikowany do III stopnia Wojewódzkiego Konkursu Języka Polskiego i Historii.

Twierdzi, że tegoroczny konkurs rejonowy był trudny. Udział w nim wzięło 126 uczniów i wszyscy byli bardzo dobrze przygotowani. Rywalizacja między uczestnikami konkursu była duża. Niektóre pytania były trudne inne zaś

podchwytliwe. Jednak wszyscy wiedzieli jak się uporać z testem. W końcu ze szkół powiatu wejherowskiego wytypowani byli najlepsi.

Czego oczekuje po dostaniu się do finału wojewódzkiego ?

Marzy o tym, aby uplasować się w pierwszej dziesiątce. Moimi przeciwnikami będą najlepsze " mózgi humanistyczne " z całego województwa. Cieszę się, że będę miał ich za przeciwników, gdyż "walka" z nimi będzie nie tylko stresem, ale i przyjemnością. Czy wiedza stanowi

przedmiot pożądanym? Czy jest artykułem atrakcyjnym? Jednym słowem: Czy warto się uczyć? zapytaliśmy Mariusza.

Sądzę, że warto się uczyć, aby być osobą mądrą,

wykształconą, ponieważ nauka to jedyny klucz do sukcesu. Myślę, że dzięki nauce osiągnę swój cel. Jak sami wiecie czasami bardzo nie chce się uczyć, to jednak warto się uczyć. Można mieć satysfakcję ze świadectwa z paskiem. Wszystko wychodzi na testach i sprawdzianach jak z tą

naszą nauką jest. Nauka to lepsze życie.

Tak jak wielu moich kolegów interesuję się sportem, gram na gitarze. Z przedmiotów najbardziej lubię wychowanie fizyczne, język polski, historię i przyrodę.

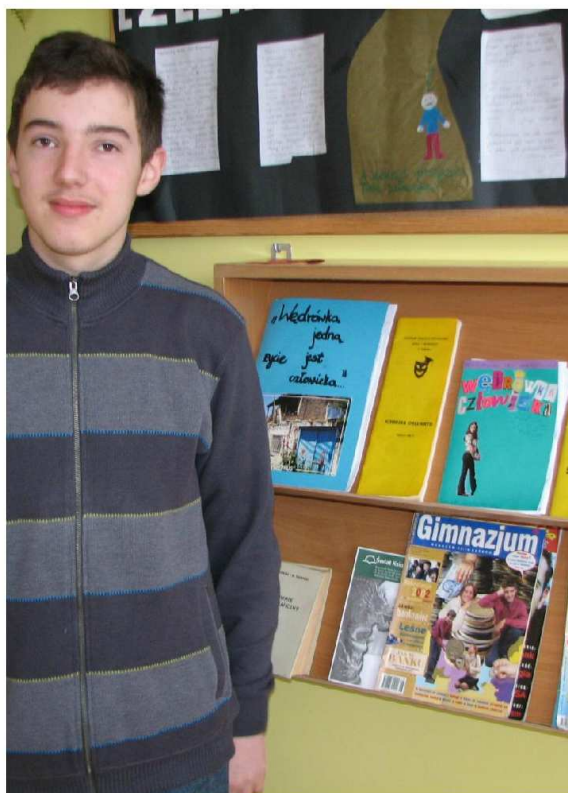
Uczę się cały czas i całe życie będę się jeszcze uczyć. Lubię czytać książki, w których odnajduję różne mądre przesłania. Uczę się niewiele do półtorej godziny dziennie, uważnie słucham na lekcjach i to wystarcza na

dzień dzisiejszy.

Plany na przyszłość ? Zamierzam rozwijać swoje zainteresowania humanistyczne.

Piotr Cichy jest uczniem 6 klasy w naszej szkole. Ma bardzo dobre oceny (średnia 5.00).

W zeszłym semestrze otrzymał stypendium naukowe, a teraz zakwalifikował się do Wojewódzkiego Etapu Konkursu Interdyscyplinarnego "Matematyka z Przyrodą". A

jednak, gdy pytam się go kiedy i jak długo się uczy odpowiada: - Przed sprawdzianami, na przerwach. Oczywiście jest w tym trochę żartu, oceny nie biorą się z niczego. Ale z pewnością możemy założyć, że nie siedzi nocami i nie "zakuwa". Popołudniami spotyka się z

kolegami, interesuje się komputerami, historią, najnowszymi odkryciami naukowców, matematyką, geografią świata i Polski oraz gramami. Lubi czytać komiksy i słuchać muzyki. Piotr jest zwykłym uczniem, który jeszcze wiele chciałby się dowiedzieć.

Na pytanie: czy warto się uczyć? Odpowiada: Warto się uczyć. Nauka sprawia mi przyjemność. Jednakże indywidualna nauka w domu, to nie to samo, co nauka w szkole na lekcjach, które prowadzą doświadczeni i znający bardzo dobrze swoją pracę nauczyciele. Jeśli się czegoś nie rozumie, to nauczyciele

zawsze służą pomocą. Myślę, że jeśli my teraz będziemy przykładem do nauki, to będzie nam łatwiej w późniejszym wieku zdobyć ciekawy zawód. Nie mam jeszcze sprecyzowanych planów na przyszłość, ale chciałbym skończyć studia na Politechnice i być bardzo dobrym inżynierem.

Ponad stu najlepszych uczniów z województwa pomorskiego zmierzy się w kwietniu w wojewódzkim finale Konkursu Biblijnego im. kard. Augusta Hłonda, któremu patronują m.in. Archidiecezja Gdańska i Pomorski Kurator c.d. 3

Na tapecie - szósta integracyjna

Klasa VI b od trzech lat jest klasą integracyjną, w której zajęcia prowadzone są przez nauczyciela przedmiotu oraz nauczyciela wspomagającego. Nasz stosunek do osób niepełnosprawnych zarówno w klasie jak i w szkole jest zróżnicowany. Jedni z chęcią niosą pomoc jak np. **Iza Miszewska, Paweł Hinz i Mateusz Halman**, pragnąc zrobić coś dla kolegów i koleżanek. Inni wciąż nie chcą poruszać takich tematów. Osoby niepełnosprawne powinniśmy podziwiać za wytrwałość w dążeniu do celu, za to, że gorliwiej niż ktokolwiek inny starają się realizować swoje marzenia. Z wychowawcą **panem Marcin Kowalczykiem** mają dobry kontakt. Na godzinach wychowawczych pan czasami natrze im uszu za złe zachowanie, ale rozmawiają też o ciekawych rzeczach (nałogach, zawodach, nauce, zainteresowaniach). **Oliwia i Ola** od pięciu lat jeżdżą konno w klubie jeździeckim i wszystko wiedzą o koniach. **Paweł** interesuje się maszynami w tym szczególnie rolniczymi, **Robert** pragnie powrócić do żagli. **Mateusz** wszystko wie o naszych zimowych mistrzach: Justynie Kowalczyk i Adamie Małyszu. Iza gra na gitarze, a wychowawca **pan Marcin** od 18 lat interesuje się łącznictwem tradycyjnym i należy do Bractwa Łączników Tradycyjnych w Gdyni. Z nauką w klasie bywa różnie. Obecnie najlepszą uczennicą jest **Oliwia**. Lubi jeździć na wycieczki. Byli w Gnieźnie i Biskupinie, w tamtym roku przez dwa dni bawili się na zamku w Gniewie. Było super. W tym roku szkolnym zwiedzili już Będzin i Szymbark, odwiedzili dwukrotnie kino w Gdyni. Niektórzy z nich w maju br. wybierają się na tygodniową wycieczkę klas szóstych do Spytkowic, gdzie czeka ich mnóstwo atrakcji. **Zespół klasowy: wychowawca pan Marcin Kowalczyk, Byczkowska Katarzyna, Halman Mateusz, Hinz Paweł, Jaksina Dawid, Machalińska Natalia, Marszał Agnieszka, Maryks Robert, Miszewska Izabela, Panek Aleksandra, Piekarski Norbert, Skorowska Oliwia, Sychowski Patryk, Szczodrowski Mateusz, Zarzycki Mateusz.** Nasza szkoła bardzo się nam podoba. Kto chce być szczęśliwy i wesoły,

niech zapisze się do naszej szkoły. **Karolina Makurath**

**Jesteście klasą
niezwykłą ? Jesteście
zgrani i ciekawi ?
Lubicie się ?
Napiszcie do nas
na email:**

**Gryzipior6kielno@
onet.pl**

**Chętnie Was
pokażemy i o Was
napiszemy !**

c.d. ze str.2

Oświaty. Etap powiatowy odbył się w styczniu br. w Rumi. Dwóch uczniów z Gimnazjum w Kielnie-**bracia Jakub i Michał Oczk** zakwalifikowało się do etapu wojewódzkiego. Jak sami mówią etap szkolny nie sprawił im żadnej trudności, ale wyróżnienia w powiecie się nie spodziewali. Braciom gratulujemy ogromnego sukcesu, którym pozostaje dalej studiować z zapalem Księgę Wyjścia, a my mocno trzymamy za nich kciuki.

Michał Oczk uczy się w drugiej klasie w Gimnazjum w Kielnie. Średnia ocen powyżej 4,40. Interesuje się geografią, historią i biologią, lubi słuchać muzyki, gra w

orkiestrze dętej w Bojanie. Michał również lubi się uczyć. Twierdzi, że nauka jest naszą przyszłością. Bez niej nie mamy szansy na znalezienie dobrej i ciekawej pracy. Nauka poszerza nasze horyzonty. Im więcej umiemy, tym większe mamy możliwości. W dzisiejszych czasach wykształcenie jest bardzo potrzebne. Posiadanie wiedzy daje wewnętrzne zadowolenie.

Sądzę, iż nauka nie polega na wkuwaniu, ale na wyrabianiu sobie ogólnego spojrzenia na świat. Nauczyciele w naszej szkole uczą bardzo dobrze. Jednak, aby osiągnąć sukces, potrzebne są przede wszystkim chęci ucznia.

Jakub Oczk jest również uczniem II klasy Gimnazjum w Kielnie,

średnia ocen za półtora roku nauki w gimnazjum to 4,75. Na pytanie czy warto się uczyć. Jakub odpowiada, że tak, warto się uczyć. Największą jego pasją jest czytanie książek. Interesuje się starożytnymi cywilizacjami w tym Grecji i Rzymu oraz mitologiami europejskimi. Dużo uwagi poświęca przedmiotom, których uczenie sprawia mu radość i wzbudza

zainteresowanie - dzięki temu jak twierdzi rozwiniemy się w danej dziedzinie i będziemy w tym bardzo dobrzy. Można więc połączyć przyjemność z obowiązkiem i zazwyczaj efekty takiej nauki są znacznie lepsze niż uczenia się z obowiązku.

Bardzo lubi historię i plastykę. Gra w orkiestrze. Nie wie jeszcze kim chciałby zostać w przyszłości. Nie ma

jeszcze sprecyzowanych planów, ale po skończeniu gimnazjum już będzie wiedział, jaką szkołę wybrać i w jakim kierunku dalej się uczyć.

Waldemar Kozakow

HUMOR

Siedzą dwaj uczniowie:
-Wiesz, czasem ogarnia mnie taka wilka ochota, żeby się pouczyć.
- I co wtedy robisz?
- Czekam aż mi przejdzie.

Humor

Jasiu oświadcza tacie:

- Tato! Ja już umiem pisać.
- Świetnie synku! Co napisałeś?
- Skąd mam wiedzieć jak nie umiem czytać?

David Guetta urodzony w Paryżu. To francuski DJ i producent, tworzący muzykę house. Karierę rozpoczął w wieku 13 lat, gdy zaczął miksować swoje pierwsze winyle, a pracę DJa w wieku lat 17. W 2001 wydał swój pierwszy album Just a Little More Love, następnie w 2004 ukazała się płyta Guetta Blaster a w 2007 Pop Life. W 2009 ukazał się nowy krążek zatytułowany One Love, na którym pojawiły się gwiazdy muzyki R&B- m. in. Kelly Rowland w utworach When Love Takes Over, It's the Way You Love Me oraz Choose. Akon Sexy Bitch, will.i.am On the Dancefloor i I Wanna Go Crazy oraz Estelle One Love W 2008 Guetta został wybrany przez DJ Awards jako "Najlepszy DJ roku 2008". W grudniu 2009 otrzymał pięć nominacji do Nagrody

Grammy. Również album Guetty One Love był nominowany w kategorii "Best Electronic / Dance Album", a piosenka pochodząca z płyty "When Love Takes Over" zdobyła dwie nominacje "Best Dance Recording" i "Best Remixed Recording". W 2010 roku David Guetta nagrał teledyski do "Commander", "Memories i "Gettin' Over You" oraz utwory Acapella i Club Can't Handle Me, który znajduje się na soundtracku do filmu Step Up 3D. Wyprodukował piosenkę dla Kelis pt. "Scream". W 2011 roku ukaże się również piosenka, wyprodukowana przez David'a Guetta dla Leony Lewis.

Opracowała: Kinga Oczk

- x x x
- Zona prosi męża :**
- Opowiedz mi jakąś bajkę na dobranoc.
- Kocham Cię ...

Kacik zakochanych

POCZTA REDAKCYJNA

Agnieszko z II c gim. Kocham Cię do szaleństwa
- Twój kolega

x x x
Gorące pozdrowienia dla **Norberta P. z VI b od**
- **Wielbicielki**

x x x
Kocham **Karolinę z II a gim.**
- **Nieznajomy**

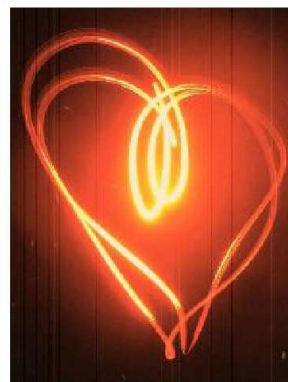
x x x
A.H. z II gim. wyznaję miłość
- **Kolega**

x x x
W moim sercu się ukryłeś, Zawsze jesteś, będziesz, byłeś.

Więc Cię bardzo pokochałam.
Dla sympatycznego **Tomka M. z II b gim.** - **Koleżanka**

x x x
Buziaczki dla sympatycznego **Maćka Ł. z kl. VI a** - **Zakochana**

x x x
Gorące całusy dla **Kacpra W.** od bardzo zakochanej

- **Koleżanki z gim.** Całus dla kochanego **Maciusia - A.....**

x x x
Dla **Mariuszka** nie z tej ziemi! Jesteś moim przystojniakiem! **Twoja N.**

x x x
Kocham Cię **Patryk Z.** całym sercem <3.

Rozwój przez kompetencje

Od kwietnia 2010r. nasi uczniowie rozpoczęli udział w unijnym projekcie "Rozwój przez kompetencje", którego celem jest rozwój kluczowych umiejętności uczniów gimnazjów w zakresie nauk matematyczno-przyrodniczych i przedsiębiorczości.

Kompetencje kluczowe to te, których wszystkie osoby potrzebują do samorealizacji i rozwoju osobistego, czyli: matematyczne, informatyczne, społeczne, porozumiewanie się w języku ojczystym i językach obcych, umiejętność uczenia się, świadomość i ekspresja kulturalna, podejmowanie inicjatyw. Dzięki realizacji zadań, z wykorzystaniem tej metody uczniowie rozwijają samodzielność, umiejętność pracy w zespole, umiejętność logicznego myślenia i podejmowania decyzji.

"Rozwój przez kompetencje" jest skierowany do uczniów klas pierwszych (roku szkolnego 2009/2010) ze 100 gimnazjów z województwa: podlaskiego, warmińskomazurskiego, pomorskiego i kujawskopomorskiego. Warto podkreślić, że Gimnazjum w Kielnie jest jedyną szkołą w gminie Szemud, która została zakwalifikowana do tego projektu.

W naszej szkole pracują dwa Szkolne Zespoły Kompetencyjne: matematyczno- przyrodniczy prowadzony przez p. Zdzisława Malinowskiego oraz przedsiębiorczość, której koordynatorem jest p. Aleksandra Golik. Każdy z nich liczy 10 osób. W ramach zajęć pozalekcyjnych (50 godzin w semestrze) oba zespoły opracowują jeden ze 120 tematów wybranych z Biblioteki Kompetencji, który następnie zostanie oceniony przez ekspertów z uczelni.

Poza zajęciami prowadzonymi przez naszych nauczycieli, dodatkowym wsparciem są zajęcia z kadrą naukową uczelni, prowadzone w wymiarze 8 godzin w semestrze dla danej grupy. 23 października na I

Festiwalu Naukowym Szkolnych Zespołów Kompetencyjnych, który odbył się w Gdyni na Wydziale Oceanografii nasi uczniowie zostali wyróżnieni za prace: "Budowa materii" i "Unia Europejska". W nagrodę otrzymali notatniki oraz pendrive'y. Na zakończenie uczestnicy Szkolnych Zespołów Kompetencyjnych otrzymają Certyfikat Uczestnika Szkolnego Ruchu Naukowego, potwierdzający uczestnictwo przez 3 lata szkolne w pozalekcyjnych zajęciach edukacyjnych. Dzięki zaangażowaniu naszych uczniów, Gimnazjum w Kielnie zostało wyposażone w zestaw multimedialny obejmujący tablicę interaktywną, rzutnik i laptop oraz aparat fotograficzny i pendrive'y. Zestaw ma umożliwić wykorzystanie w pracach zespołów dostępnych

materiałów edukacyjnych, takich jak programy komputerowe, symulacje doświadczeń, filmy, zdjęcia, mapy, schematy, tabele, dokumenty itp. Na tablicy będzie można kreować pomysły, tworzyć symulacje i projekty.

Mamy nadzieję, że odejście od tradycyjnego sposobu nauczania na rzecz interaktywnej edukacji znacznie zwiększy efektywność pracy w zespole, pobudzi aktywność

grupy, zmniejszy dystans pomiędzy nauczycielem a uczniem a naszych uczniów wyposaży w umiejętności niezbędne w życiu codziennym: nauce i pracy.

Jowita Rawicka
Gryziopiór
miesięcznik uczniowski
Adres redakcji: Zespół Szkół z Oddziałami Integrycyjnymi w Kielnie, 84-208 Kielno, ul Szkolna 4, tel. 58-676-07-14. Email:

Gryziopiór6kielno@onet.pl
Redaguje zespół: mgr Waldemar Kozakow - redaktor i opiekun gazety. Julia Cicha redaktor naczelny, Kinga Oczk - sekretarz, Nadia Janecka, Mariusz Klawikowski, Piotr Cichy, Karolina Makurath, Lidia Wilczewska, Jakub Kułaga, Magda Hopa, Kacper Makurath, Oliwia Dunaj - dziennikarze.

Humor

Nauczyciel kazał Jasiowi napisać w zeszyte 100 razy: "Nigdy nie będę mówił do nauczyciela TY".
Nazajutrz Jasio przynosi zeszyt.
- Dlaczego to zdanie napisałeś nie 100, ale 200 razy?
- Bo cię lubię, Kaziu!
x x x
Najlepszy sposób na zapamiętanie daty urodzin dziewczyny? Raz o tym zapomnieć.

cd. z 1. Wystarczy dłuższa nieobecność w szkole z

powodu choroby. Przepisanie notatek z zeszytu kolegi to zbyt mało, aby nadrobić zaległości, bowiem trudniejsze tematy wymagają wyjaśnienia. Wtedy niezbędny jest kolega. Jestem zdania, że systematyczna i przemyślana pomoc koleżeńska z powodzeniem może zastąpić drogie korepetycje. Na koniec wspomnę o tym, że ze współpracy płyną nie

tylko korzyści dla nauczanego, ale także dla uczącego. Ten, który

pomaga słabszemu koledze, przy okazji sam sobie utrwała materiał, uczy się też odpowiedzialności za drugiego człowieka i rozwija koleżeństwo. Ma też satysfakcję, kiedy jego podopieczny otrzyma dobrą ocenę. Poza tym pomoc koleżeńska może być doskonałą okazją do powstawania trwałych przyjaźni. Z przytoczonych argumentów wynika, że pomoc koleżeńska, oczywiście dobrze

zorganizowana, jest zwyczajem nie tylko pożytecznym i pięknym, ale

wręcz koniecznym we współczesnej szkole. Ci, którzy potrafią i chcą pomagać innym, z pewnością wyrosną na wartościowych ludzi, chętnych do niesienia pomocy potrzebującym. Są sytuacje, w których dumę po prostu należy schować do kieszeni, bo konsekwencje mogą być opłakane. I nie chcę tutaj nikogo straszyć czy upominać, niech każdy przemyśli to we własnym zakresie. Julia Cicha

Kącik czytelniczy

Julia Cicha

Życie to gigantyczna loteria, w której widoczne są tylko wygrane losy.

Dziewczyna z pomarańczami to powieść niezbyt znana, ale popularna jest najlepsza. W subiektywnych odczuciach rzecz jasna. Akcja *Dziewczyny z pomarańczami* jest dość prosta: 15-letni Georg odnajduje list, który jego zmarły ojciec napisał do niego przed śmiercią. Praktycznie cała opowieść skupia się na chłopcu czytającym ów list, a przede wszystkim na jego treści. Jest to historia, którą ojciec zachował dla syna, który był za mały by mógł mu ją opowiedzieć jeszcze za własnego życia. Georg zagłębia się w historię miłości swego taty do tytułowej dziewczyny z pomarańczami. Dość łatwo jest przewidzieć niektóre wydarzenia, często brak elementu zaskoczenia. Ale nie o to przecież chodzi. Czytając *Dziewczynę...* czytelnik ma myśleć, ma się

zastanawiać, wreszcie przeżywać przygody z bohaterami, wzruszać się. J. Gaarder opowiada nam niezwykłą historię o miłości, wytrwałości, życiowych wyborach, ale przede wszystkim o sensie naszego istnienia. Stawia trudne pytania, na które czytelnik musi sobie odpowiedzieć. Sęk w tym, że nie zawsze potrafi. Autor powierza w nasze ręce przebieg i cel naszego życia, pokazuje, że jedynie od nas zależy, co z nim zrobimy. Poruszony zostaje problem śmierci. Jednak w niecodzienny sposób. Czytając, mamy wrażenie, że ojciec Georga wciąż żyje, jego słowa znaczą tak wiele, gdyż są najlepszą po nim pamiątką, najwyraźniejszym znakiem jego dawnej obecności w życiu chłopca. Zazwyczaj nie jestem fanką takich powieści. Ale jak widać od każdej reguły są wyjątki. Czasem nawet duże - jak widać.

Niecodzienna wywiadówka w Va

Niedawno odbyło się niecodzienne zabranie rodziców. Uczniowie klasy Va przygotowali na tę okazję przedstawienie pt. "Wygrana". Ukazywało ono codzienne życie przeciętnej rodziny.

Życie rodzinne byłoby na pewno nudą, gdyby nie to, że tata zdenerwował się i zażył sobie "spokój, górę pieniędzy i normalną, cichą rodzinę". Wtedy przyszła wróżka i spełniła zachcianki ojca. Nagle, w czasie gdy ten oglądał mecz, zjawiła się nowa rodzina. Żona prała, gotowała, sprzątała, a dzieci wspaniale się uczyły - słowem jak w bajce. Ale, jak wiadomo, człowiek nigdy nie jest zadowolony z tego, co się akurat ma. Tata także. Więc kiedy chciał cokolwiek zrobić czy pomóc, nie mógł, bo we wszystkim go wyreżano, wszystko było idealne. Wtedy nie pozostało biednemu ojcu nic innego, jak tylko zawołać wróżkę i kazać jej to wszystko odczarować. Ta z zadowoleniem to uczyniła. A morał z tej opowieści taki, że należy doceniać to, co się posiada. Oprawą muzyczną

przedstawienia zajęli się Artur Hopa (klarnet) i Jakub Kułaga (puzon wentylowy). Razem wykonali dwa utwory: Jożin z Bażyn oraz Flashlights. Po skończonym występie wychowawca klasy pani Mariola Kozakow wręczyła rodzicom kartki z ocenami. Jakub Kułaga

